

Početak

O nama

Kontakt

Izbornik

Aktualno
Najnovije vijesti
Uvodnik
Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljenišтво
Gledišta
Povijest
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar
Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

[Prijava](#)

Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste korisničko ime?
[Kreiraj korisnički račun](#)

Nalazite se ovdje: Početak > Unutarnja politika > Antikrist i Crkva

Jezikom se čuvaju i hrvatsko i državno
nedjelja, 10. kolovoz 2014. 12:59

Mali Jergović živi u komunističkoj prošlosti
nedjelja, 10. kolovoz 2014. 09:28

Skandal je kad mediji osuđuju suca
četvrtak, 14. kolovoz 2014. 21:05

Anketa

Tko je gubitnik nakon odluke Ustavnog suda o skidanju činičnih ploča?

- Zoran Milanović
 Ivo Josipović
 Milorad Pupovac
 Netko drugi

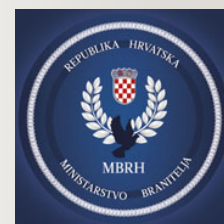
[Glasuj](#)

Vidi detalje

Srijeda, 20/08/2014 14:51:42

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju: 627 gostiju i nema članova online

A School with a View

UDRUGA

Antikrist i Crkva

Objavljeno petak, 15. kolovoz 2014. 00:00 | |

"Željena" globalizacija pod sintagmom *Novi svjetski poredak* zalazi u završnu formu

I.

U današnjem vremenu sekularizma, laicizma, postmodernizma, vjerskog redukcionizma i relativizma govoriti o zadnjim vremenima, apokalipsi, Antikristu i sudnjem danu gotovo da je nerazumno, čak i smiješno. Međutim, razuman kršćanin treba realno promotriti *Znakove vremena* današnjice. Ne da ta tema služi kao strašilo, već poradi svoje realne prosudbe o budućnosti čovječanstva. Oni koji poznaju i vjeruju u misterij Muke, Groba i Uskrsnućavakako o tome mogu razborito promišljati jer svakodnevno u molitvi koju nas je Isus Krist naučio, Očenašu, zazivaju... *dođi kraljevstvo Tvoje*, kao što i u Liturgiji kada svećenik uzdigne kalež, stavi ga na tjelesnik te pokleknuvši se pokloni, kliču:... *Tvoj slavni dolazak iščekujemo*.

Sve upućuje na to da će se apokalipsa dogoditi u našem, XXI. stoljeću. Svjetska znanost dostigla je kritičnu točku ljudskosti, kada se s pravom postavlja pitanje je li budućni napredak potrebit čovječanstvu kao Božjem svijetu ili đavoljoj državi. Odgovor na to pitanje provučeno kroz znanost najbolje je ocijenio Fjodor Mihajlovič Dostojevski koji je u *Dnevniku pisca* u siječnju 1876. godine na pitanje što bi se dogodilo kad bi vragovi odmah pokazali svu svoju moć i zatrpali odjednom čovječanstvo sa svim otkrićima ustvrdio da ljudi više ne bi imali smisla života, iščezao bi čovječji lik i pretvorio se u lik životinjskog roba. Nastale bi tuga i dosada jer je sve urađeno i poznato, rekao je Dostojevski, a samoubojice bi se pojavljivale u gomilama, dok bi poneki možda zavapili Bogu. Takav bi bio završetak „zemaljskog raja“.

Dok s jedne strane masonski super stališ umrežen oko „Velikog oka“ radi na fizičkom uništenju „beskorisnih izjelica“ s druge strane politička koncentracija vlasti je pri samom završetku. Užurbano se radi na potpunom kontroli cjelovitog bankarskog sustava u kojemu će uskoro sve sadašnje nacionalne banke nestati, a sva moć se sklopčati u Međunarodnu obračunsku banku i Svjetsku banku. Nestat će gotovog novca, a novčarske transakcije svakog pojedinca strogo će se kontrolirati. Uslijedila je već faza nestanka suvereniteta svake države, svakog naroda, i na kraju će se dokinuti i svaka sloboda pojedinca. Nestat će srednjeg sloja društva, dok će mediji i tajne obavještajne službe služiti isključivo za „pranje mozgova“ planetarnog čipiranog pučanstva.

U svemu tomu još je nešto upozoravajuće u našem XXI. stoljeću. Kulminirali su inicirani ratovi i sukobi! Pored Ukrajine, Sirije, Libije, Iraka..., zločini i masakri Izraela nad palestinskim civilima u Gazi zasigurno imaju i sasvim drugu konotaciju. Ostvaruje li se proroštvo američkog generala, sotoniste, lidera *Ku Klux Klana* i masonskog ideologa Alberta Pikea u svom pismu iz davne 1871. godine svom kolegi Giuseppe Mazziniju? Točno predviđajući prva dva svjetska rata te njene protagoniste i ostavštinu, Pike je predvidio i treći svjetski rat koji će započeti između političkih cionista i voda islamskog svijeta.

Najmoćniji čovjek svijeta, jasno s ove vidljive strane zastora, Benjamin Natanyahu, provodi u Gazi jedan od zadnjih genocidnih pokusa: dokle se može ići? A, očito može do kraja! Svakom razboritom promatraču postalo je jasno da ne postoji nikakav utjecaj tzv. najmoćnijih državnika svijeta: Angele Merkel i Baracka Obame na militantnu državu Izrael koja do sada nije priznala niti jednu odredbu međunarodnog prava, niti jednu rezoluciju UN-a. Nije Izrael Rusija pa da se glasno zbori, osuđuje, prijete, donasaju sankcije itd.

Za Angelu Merkel je nekome i razumljivo zašto ne smije niti zucnuti protiv Izraela. Koprena Hitlerovog nacizma i holokausta očito da će poput Damoklovog mača vječno visjeti iznad Njemačke. No, pažljivijim političkim analitičarima također je poznato kako se odjednom gotovo nepoznata Angela Merkel pojavila na političkoj sceni. Američki cionist i lobist, jedan od najvećih neokonzervativnih trustova mozgova, Richard Perle, poznatiji po nadimku *Knez tame*, „stvorio je od nikud“ veliku konzervativnu podanicu Angelu Merkel u vremenu kada je „buntovnog“ kancelara Gerharda Schrödera trajno maknuo s političke scene.

Sa SAD-om je manje – više poznata situacija. Cijeli Pentagon, kao i Bijela kuća je pod cionističkom kontrolom. Jedan od rijetkih predsjedničkih kandidata, konzervativac i katolik, Patrick Buchanan, nakon neuspješnog pokušaja da postane predsjednik SAD-a imao je hrabrosti reći istinu kako su Kongres i Senat Sjedinjenih Američkih Država teritorij pod izraelskom okupacijom. Naime, Američki odbor za javna pitanja Izraela (*American Israel Public Affairs Committee*, AIPAC) je najmoćniji i najpoznatiji lobi židovske politike u SAD-u koji izopačuje američku vanjsku politiku. AIPAC daje goleme donacije (čitaj mit) članovima Kongresa i Senata objiju političkih stranaka i na taj način kontrolira rad u Kongresu i Senatu, a isto tako može svakog neposlušnog ministra, senatora ili kongresmena smijeniti kad kod to poželi. Stoga je razumljiv ponizni, pokornički i sluganski odnos Baracka Obama u odnosu na gospodara „život a smrt“ Benjaminia Natanyahua.

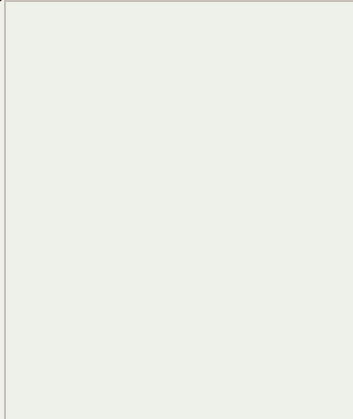
Gledajući ta svirepa zvjerstva izraelskog stroja za ubijanje Hrvati se s posebnom gorčinom mogu samo prisjetiti gnusnih objeda i haških optužnica za svoje generale među kojima još šestorica hercegobosanskih generala zatočenih u haškom kazamatu, zaboravljeni od hrvatske države, čekaju završnu presudu. Optuživani su zajedno sa svojim vrhovnim zapovjednikom dr. Franjom Tuđmanom zbog navodnog prekomjernog granatiranja Knina u kojemu je stradala jedna jedina osoba, zbog tzv. zločinačkog pothvata, zbog odgovornosti u zapovjednom lancu... Glede tih poniženja prema hrvatskom narodu baš me zanimaju izraelski „topnički dnevnik“! Upravo to je fenomen toliko „željene“ globalizacije, koja pod sintagmom *Novi svjetski poredak* zalazi u završnu formu. Najrigidniji kolonijalizam, potpuna gospodarska, politička, vojna, kulturna i medijska moć jačih nad slabijim. Upravo kako i kaže stara latinska izreka: *Quod licet Jovi, non licet bovi* (Što je dozvoljeno Jupiteru, nije volu).

Očito da se Zemlja približava zadnjim vremenima kada će Jeruzalem s izgrađenim Hramom postati središte svijeta. Prije zadnjih vremena buduća protukršćanska diktatura biti će puno suptilnija od svega što smo do sada poznavali. Ona će samo prividno biti prijateljski raspoložena prema kršćanstvu, i to pod uvjetom da se ne zadire u njen uniformiran obrazac ponašanja i promišljanja. Tada će hodajući mrtvaci-zombiji indoktrinirani novim religioznostima prepoznati svoga mesiju u najvećem čovjeku grjeha - Antikristu.

Treba se podsjetiti da su cionisti već na Prvom cionističkom kongresu u Bazelu 1897. godine, kada je po nekima i stvoreno kontroverzno djelo *Protokoli sionskih mudraca*, prikupljali novac za ponovnu izgradnju Salomonovog hrama na mjestu sadašnje džamije koju namjeravaju srušiti. Poznato je da Hram nikada nije ponovo obnovljen nakon što su ga 70. godine Rimljani drugi puta srušili. Kalif Omar okupirao je Jeruzalem 638. godine ušavši u grad na bijeloj devi. Na mjestu Hrama podigao je veliku džamiju *Aqsa - Moschee*. Križari su Jeruzalem osvojili 1099. godine i džamiju su pretvorili u kršćansku crkvu pod nazivom *Templum Domini*. Nakon pada Jeruzalema 1187. godine saracenski vladar Saladin križ na crkvi zamijenio je polumjesecom i od tada je taj hram poznat kao Kupola na stijeni, Hram nad stijenom ili jednostavno Omarova džamija. Prema predaji, Sveta stijena – vrh planine Moriah, koja se nalazi u sredini džamije je mjesto Abrahamove žrtve ali i Muhamedovog uzašašća na Nebo. Cionisti sasvim sigurno nisu nikada odustali od rušenja *Al - Aqse* i izgradnje Salomonovog hrama. Kako je njihov povratak u Palestinu bio čudesan, tako je i izgradnja hrama na mjestu džamije pitanje vremena. Sjetimo se samo koliko je bio tajnovit požar u tom islamskom svetištu 21. kolovoza 1969.!

Znači li ponovna izgradnja Salomonovog hrama dolazak Antikrista? Jedino Ivan apostol u Evanđelju spominje dolazak Antikrista, ali za njega je svaki lažac koji niječe Isusa Krista Antikrist. Svi Antikristi su prethodnici velikog Antikrista (anti-Mesije). Isus je, prema Mateju, isticao da će prije njegovog drugog dolaska mnogi doći pod njegovim imenom govoreći da su mesije i mnoge će zavesti, da će biti ratova naroda protiv naroda i kraljevstva protiv kraljevstva i da će nastati progono kršćana. Simptomatično je da su se od Isusa do Prvog svjetskog rata među Židovima pojavila šezdeset tri lažnih mesija koji su židovskom narodu obećali vladanje zemljom. Došli su samo kao prethodnica pravog Antikrista koji će se pojaviti u Jeruzalemu. Ako će Antikrist stvarno biti židovske krvi, iz židovskog plemena Dan, kako je to nagadao sveti Irinej koji je početkom 4. stoljeća spaljen na lomači za vrijeme progona kršćana, onda nam je jasna cionistička težnja za izgradnjom Hrama. Sveti Ćiril Jeruzalemski (315.-387.) kojega je papa Lav XIII. 1893. godine proglasio kršćanskim naučiteljem, navodio je kako će Antikrist ponovo izgraditi Salomonov hram i imati u njemu sjedište, a isto se može iščitati iz misli svetog Pavla koji kaže da će Antikrist zasjesti u hramu. (Ivan Mužić: *O sekti masona*, Matica hrvatska Split, 1999., str. 11. - 14.).

Da cijeli proces ide svom svršetku jasno raspoznavamo iz činjenice da krajem 19. stoljeća gotovo da nije ni bilo Židova u Palestini, do Prvog svjetskog rata bilo ih je svega 9 posto od ukupnog pučanstva, a danas Židovi imaju svoju militantnu državu Izrael s glavnim gradom Jeruzalemom. Kao zadnja faza cijelog procesa, osim stvaranja jedne svjetske države, odnosno jedne nadvlade, izgradnja je Jeruzalemskog hrama. Izgradnjom Hrama sasvim sigurno znati ćemo da živimo u posljednjim vremenima, jer tada trebamo očekivati Antikrista.

Je li Albert Pike bio dalekovidan?

Naravno da istinski kršćanin može shvatiti tu golemu čežnju židovskog patničkog naroda, kojega je Bog toliko ljubio, za dolaskom drugog Mesije, za ovozemaljskim kraljevstvom Izraela u kojemu će Židovi vladati cijelim svijetom, odnosno za ostvarenjem zemaljskog raja u kojemu Židovi ne bi izgubili svoju izabranost, pa i za izgradnjom Hrama. Mesijanska ideja je originalna židovska ideja i cijela povijest se isprepliće likom Mesije, Mesije otkupitelja grijeha i Mesije zemaljskog cara. Upravo u temeljnom postavku Mesije kao ovozemaljskog vladara koji će vladati cijelom Zemljom „Veliko oko“ je vješto iskoristilo neuništivi, gotovo mistični židovski narod, koji u svojoj krvi nosi poseban emotivni naboj Božje providnosti. Ono je uvjereni da će njihovog poglavara svjetske nadvlade, Antikrista, većina Židova priznati kao svoga Mesiju.

Stvaranje jedinstvene svjetske države se proriče i u tajnama *Otkrivenja* kada će Sotona posredstvom Antikrista, čovjeka grijeha još jedanput bespoštedno bješnjeti protiv Božjih stvorenja. Danas, kada svijetom neoliberalnog kapitalizma vlada koncept ekonomije „što brže, što više“ koji provodi globalizaciju u interesu „Velikog oka“, dok nacionalne države lišene bilo kakvog protekcionizma postaju „nužde satire“, a čovjek sve manje čovjek, to postaje sve realnije.

II.

U protestantskim zemljama masonstvo je sraslo tkivo s religijom te upravlja strankama bez obzira na različitost programa stranke. Ako nam je poznato da je okultni vrh masonstva sklopio bilo izravnu ili prešutnu nagodbu sa Sotonom, onda je jako upitno tko upravlja tim strankama i tim državama gdje su one na vlasti. Sa sigurnošću možemo potvrditi da je masonerija u anglosaksonskim i nordijskim zemljama stvara velevlast. Nešto slično je i potvrdio Veliki meštar Velike lože Španjolske (GLE) Josep Corominas u ožujku 2006. godine, uz podatak da su i 60 posto članova Europskog parlamenta masoni. Europa očito više nije kršćanska, već masonska.

Tako dio masona javno govori kako su i oni kršćani, ali kao stvoritelji *New age* proizvoda, kojemu je izraz „duhovnost“ draži od izraza „vjera“ te kao deklarirani agnostic i deisti koji vjeruju u neku neosobnu kozmičku energiju, jasno nam je da to nije točno. Kršćanin ne može vjerovati takvim ljudima koji imaju svoje tajne i nose „maske“ na licu, jer njima je masonerija nadomjestak za religiju. Moramo se prisjetiti pape Benedikta XV. koji je u svom kanonu 2335 *Codex iuris canonici* iz 1917. godine odredio zabranio katolicima članstvo u masonskim ložama pod prijetnjom ekskomunikacije.

S obzirom da masonerija, odnosno protucrkva, vlada Europom, a sve izglednije i cijelim Planetom, nije čudno što se u gotovo svim državama svijeta promiče društveno-kulturni relativizam i povijesni laicizam jer za masonstvo je isključivo laicizam napredak za demokraciju, dok je vjera nešto što treba zatvoriti u kućni pritvor. Laicizam je na taj način prikriveni ateizam. Ako prema tomu mnoge uglednike u samom vrhu masonske piramide promatramo kao deklarirane ateiste, možemo posumnjati u njihovu vjerodostojnost. Zato nije začudno da ateizam s jedne strane nijeće pobožnost i vjeru, a s druge strane sustavno puni nastali duhovni međuprostor s okultizmom, ezoterijom i svim oblicima blasfemije.

Sotona će poglavito u posljednjim vremenima nadahnjivati velika kraljevstva, velike saveze država, velike unije i zajednice država kako bi se čim prije stvorila jedinstvena svjetska država, novi Babilon. On ne zna kada će doći taj dan, kada će on nakon „tisućljetnoga“ okivanja biti odrješen na malo vremena (*Otkrivenje*, 20,3) te zato ne želi dočekati taj dan nespreman. U posljednjim vremenima najvećem pouzdaniku „Velikog oka“, Antikristu, čovjeku bezakonja, sinu propasti, Sotona će, podariti svu zloću. Antikrist će željeti prije Kristovog drugog dolaska zagospodariti svim narodima i cijelom Zemljom. On će se htjeti uzdignuti iznad Boga te će zasjesti u Božjem hramu u Jeruzalemu, kako kaže sveti Pavao: „Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv svega što se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se Bogom...“ (2. Sol. 2. 4).

Prema tomu, plan je „Velikog oka“ da za pravovjerno kršćanstvo u zadnjim vremenima u toj jednosvjetskoj despotskoj državi nema mjesta. Ono mora doživjeti potpuni slom. Zamijeniti će ga luciferijanstvo u ruhu sinkretične univerzalne religije općeg čovječanstva. Proces, kao završni civilizacijski domet toliko željene globalizacije, prema tom planu, treba završiti kada će sva politička, ekonomska, vojna i vjerska vlast na Planetu biti u rukama malobrojnih masonskih oligarha. Najveći među njima, koji će htjeti zauzeti mjesto Boga, biti će Antikrist.

Zanimljiva je prosudba o Antikristu ruskog filozofa i proroka Vladimira Sergejeviča Solovjeva (1853.-1900.) u svom djelu *Kratka povijest o antikristu*. Solovjev je zamislio Antikrista kao člana najvišeg masonskog bratstva, izabranog u Berlinu od drugih masona za predsjednika „Ujedinjenih nacija Europe“, koji će potom postati „svjetski monarh“ i „rimski car“.

Najopasnija će biti prividna čudesa i opsjenarske čini koje će Antikrist izvršavati u sotoninoj snazi, baš kao i veliki čudesni znakovi njegova pomoćnika, „lažnog proroka“. *Otkrivenje* nam nagovještava da će Antikrist imati univerzalnu političku moć te će postati „samovladar cijelog svijeta“. Običan čovjek o tim zadnjim apokaliptičkim vremenima ne može ni naslućivati sav taj užas, strahote i grozote koje će podariti čovječanstvu Antikristova strahovlada. Tko će uopće opstati tijekom užasa zadnjih vremena kada će krvavo biti progonjena sveta Crkva zavisi i zavisit će o ljudskom rodu.

Apostol Ivan je rekao: *Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća!* (Otk. 20, 6). Prema tome, Ivan jasno navješćuje da svi oni koji se ne klanjaju Zvijeri (Sotoni), kipu njegovom, te koji neće primiti žiga na svoje čelo i svoje ruke, nakon smrti zakraljevat će s Kristom i postat će svećenici Božji. Oni mrtvi pravednici koji nisu upoznali misterij Križa i Groba, kao i svi živi, dočekać će dan kada će Sotona biti pušten iz svoga zatvora te će biti sudionici strašnog suda.

Sveti Pavao govori o posljednjim vremenima: „Ljudi će doista biti sebeljubci, srebroljubci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, beščutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanci, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga.“ (2. Timoteju, 3, 2 3). Pročitavši ovaj dio Pavlove Poslanice s pravom se treba upitati: jesu li već došla ta zadnja vremena?

III.

Mnogi crkveni oci, sveti i svetece imali su apokaliptična viđenja zadnjih vremena. Glede vidovitosti nužno je reći da je ono danas gumuto u vidokrug teoloških zanimanja pošto su taj parapsihološki fenomen i dogmatski znanstvenici morali priznati kao nadnaravnu činjenicu, pa čak joj pripisati i sposobnost da oblikuje prava proročanstva. U činjeničnost vidovitosti u kojoj se ujedinjuju parapsihološke moći i nebeska inspiracija više se ne može sumnjati: to je rijetka sposobnost senzitivnih ljudi koji u stanju, u najmanju ruku, transu slične „omamljenosti“ dospjevaju do izvanosjetilnih zamjedaba. Katolička mističarka, blažena Anne Katharine Emmerick (1774.-1824.) imala je viziju budućnosti, vidjela je pojavu Antikrista, sveti don Bosco (1815.-1888.) imao je viđenje jednog Pape, koji na čelu duge procesije bježi iz Vatikana, itd. (Egon von Petersdorff: *Demoni, vještice, spiritisti*, Verbum, Split, 2003., str. 124.)

Papa Lav XIII. u jesen 1889. godine vidio je legije paklenih anđela kako navaljuju na rimsku Crkvu. Sotona, iako mu je dopušteno veliko iskušavanje, neće postići željeni cilj i pretrpjeti će veliki poraz kada mu budu oduzeti vrijeme i moć. Sv. Ocu je pokazano da će Sotonu u tome spriječiti arhadeo Mihael. Pod velikim dojmom onoga što je vidio, papa Lav XIII. napisao je i odredio da se prije ili poslije Svete Žrtve na Misi moli molitva Svetom arhangelu Mihaelu. Nakon liturgijskih reforma na Drugom vatikanskom saboru ta se molitva jako rijetko moli u Crkvi, iako nam je danas zaštita svetog Mihaela najpotrebnija.

Papa Pio X. također je imao viđenja. Tijekom generalnog kapitula franjevac 1909. godine, uzviknuo je: „Strašno je ono što vidim! Da li ću to biti ja ili moj nasljednik? Ja to ne znam, ali sam vidio Papu kako bježi iz Vatikana, hodajući po leševima svojih svećenika“. (Miro Glavurtić: *Satana*, Sion, Zagreb, 2002., str. 317. i 318.)

Hoće li se ispuniti tlapnje „Velikog oka“ o potpunom urušavanju Katoličke Crkve u ovim zadnjim vremenima ili ne, ovisi isključivo o Crkvi. Upravo zato taj dan sotoninog kratkog odvezivanja kada će sva moć na Zemlji biti u rukama Antikrista Katolička Crkva ne smijedočekati nesprema. Iako je sustavno nagrizana protestantsko - masonskim neomodernizmom, doktrinama Francuske revolucije, heterodoksijom, teološkim glavinjanjem, apostazijom i arijanskom herezom, ona je ostala jedina svijetla vertikala u borbi protiv sotoninog plana da zavlada cijelim svijetom prije nego što bude odrješen iz okova. Danas, početkom trećeg tisućljeća, Crkva se mora znati oduprijeti silama zla i ne uvući se u zamku vjerskog redukcionizma koji na Crkvu gleda isključivo na ovozemaljski način.

Na Crkvi je odgovor. Crkva mora izaći iz svoje samozatajnosti i odbaciti kukavičluk pred *sotonskim rekvijemom* ovoga svijeta s kojim je često bila spremna potpisivati razne sramne konkordate. Crkva se za sve propuste mora pokajati i izvršiti pokoru kako bi bila čista pred Bogom i čovjekom. Ona se treba znati oduprijeti izazovu ovog vremena koji je prožet dubokom krizom duhovnih vrjednota, u kojemu je svijet podijeljen na ljubitelje i mrzitelje Isusa Krista. Ona mora stalno ponavljati svijetu da završna svemirska tajna nije ništavilo, nego kuća živoga i vječnoga Boga. Ona mora čovjeka otvoriti prema gore, prema Bogu, jer samo Bog može ovaj svijet učiniti drugačijim. Ona mora postati apostolskom Crkvom kao na svom početku, Crkvom oporbe i „pobuna“ kao u vremenu Isusa Krista, pa i pod cijenu da ponovo postane Crkvom mučenika.

Iako budućnost čovječanstva ima dvije mogućnosti, svakom vjerniku i nevjerniku mora biti jasno da sotonsko podzemlje s budućim strahovladarem Antikristom ne može uništiti Crkvu (Mistično Tijelo Kristovo). Mora se računati s velikim potresima koji će još zahvatiti Crkvu i pred Crkvom su teški izazovi. Kriza Crkve tek dolazi i njoj predstoje drastični progono. Taj konačni otpad, kao što je rečeno, zabilježen je u *Drugoj poslanici Solunjanima* (2, 3-4). Znamo da je „konačni otpad“ pripremilo „Veliko oko“. Međutim, Crkva sa svojim proročkim poslanjem i naučavanjem Evanđelja će opstati. Ona je Majka i Učiteljica (*Mater et Magistra*) te bez obzira koliko zajednicu vjernika imala ona će i dalje biti tim vjernicima život i nada preko smrti.

Oduprijeti se Sotoni mora znati i Božje stvorenje, čovjek, koji prvo ne smije dozvoliti da postane robot neoliberalnog globalizma. Ne smije dozvoliti da postane samo jedan broj kojemu će već tijekom rođenja biti ugrađen silikonski čip veličine zrnca u kojemu će biti pohranjena cjelovita njegova identifikacija, ali pomoću kojega će „Veliko oko“ u potpunosti kontrolirati njegovu materijalnost i duhovnost. Čovjek se mora znati otvoriti Bogu jer u koliko se mjeri otvori prema Bogu, u toliko mjeri ga može i spoznati. On mora uvijek biti svjestan da čovjek nije sam sebe stvorio, već da je čovjeka stvorio Bog, a da je čovjek nagovorom demona pao u grijeh. Zato se čovjek ne može samospasiti kako to u eri Vodenjaka snovidaju opskurni proroci *New Agea*, već mu spasenje može dati samo Bog, a nikako „primamljiva“ okultistička, ezoterijska, kabalistička ili istočnjačka udruženja jer sva su ta udruženja istog podrijetla, onog demonskog.

Međutim, Sotona nije svjestan da je upravo on, usprkos svojoj volji, suradnik u djelu Otkupljenja jer Bog nije s razlogom Sotonu, kao ni njegovu demonsku vojsku nakon pobune bacio na dno pakla jer ih koristi za kušnju pravednika. Tako će na kraju vremena u Palestini, gdje se Isus rodio, završit ljudska povijest. Apostol Ivan nas uči u *Otkrivenju* kako će se zametnuti rat na nebu, gdje će arkandeo Mihael sa svojim anđelima pobijediti velikog zmaja.

Čovjek se posebice treba ufati u Djevicu Mariju, Kraljicu Hrvata, vladaricu nad demonima, „bič demona“ i „strah pakla“. Upravo kako je završio svoju propovijed pokojni fra Zvezdan Linić prigodom desete obiljetnice beatifikacije blaženog Alojzija Stepinca u Marji Bistrici: „Držimo se Marijine poruke: Učinite sve što vam Isus kaže. S Marijom uđimo u školu evanđelja i budimo učenici Isusu, pa će i ovaj svijet biti otvoren za Kraljevstvo Božje“.

Sveti Ivan u *Otkrivenju* zrcali veličanstvenu viziju o Majci Božjoj koju progono zmaj, Sotona: „Žena obučena u Sunce, Mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda...“ Marija je od samog početka odabrana za veliku supamicu demona i za zaštitnicu svih onih koje demoni tište. Njoj je jedinoj od svih ljudskih stvorenja pripala jedinstvena povlastica da od prvog trenutka svog začeca ostane neokaljana istočnim grijehom. Praktički ona nikada nije bila „sužanj đavla“, odnosno nikada nije bila pod vlašću Sotone kao baštinica grijeha.

Znakovito je, da se Djevicica koja gazi zmiju spominje na samom prapočetku, u *Knjizi postanka* (3, 15), kao i na posljednjim stranicama Ivanovog *Otkrivenja*. Tradicija vidi u djevici iz *Otkrivenja* Mariju, Majku Crkve, koju Sotona ne može pobijediti. Demonima je bila poznata ta slika žene obučene u Sunce koja sjedi na Mjesecu. Prije njihovog pada, za vrijeme kušnje, bila im je prikazana. Traženo je da je priznaju, što su oni odbili. I na kraju vremena u apokaliptičkom razdoblju javlja se lik žene obučene u Sunce. Tako se i zatvara krug čovječanstva s Djevicom Marijom, obuhvaćajući prapočetak i kraj vremena. (Miro Glavurtić: *Satana*, Sion, Zagreb, 2002., str. 307., 309. i 318.)

Mladen Lojkić

Samo registrirani korisnici mogu dodavati komentare.

3Comments